

CSIKAI GÁBOR

Gancegál

(vadregény)

Kezdhetem?

...

Hát, akkor helló, Koós Imre vagyok, a haveroknak csak Kosi. Mivel te lehet, hogy a haverom leszel, még nem tudom, nyugodtan szólíthatsz így.

...

Hogy valamit magamról? Hát lássuk csak. Szóval 21 éves vagyok, ide járok Révénybe a fősulira harmadik éve már. Igaz, még csak a második évnél tartok, de haverok, buli, ilyesmi mentek, aztán így egy kicsit megcsúsztam, de neked minek magyarázzam, úgylis tudod, hogy van ez.

...

Nos, még, hm.

...

Család, satöbbi? Arról meg mégis mi érdekeset mondhatnék? Van fater, muter, öcsi, hugi, megvagyok velük, kábé ennyi.

...

Hogy inkább kérdezz te, és én meg majd válaszoljak? Okés, próbáljuk meg így!

...

Boldog vagyok-e, azt kérdezed? Hát, erre elég nehéz bármit is. Mert ugye ott kezdődik, mi az, hogy boldog? Nem akarok itt összehordani mindenféle okosságot, csak annyit mondanék, hogy szerintem mi is az boldogság. Szóval az nekem olyan, mikor nem érzed azt, hogy minden gancegál.

...

Olyan furán nézel, nem vágod? Akkor megpróbálom elmagyarázni: képzelj egy olyan szitut, mikor van két lehetőség. Mondjuk, hogy milyen színű kocsit válassz: kéket vagy pirosat.

Na, most, ha megrántod a vállad, és azt mondd, hogy neked aztán tökmindegy, nem lényeges, hát ez az érzés a gancegál.

De ha azt mondd, hogy neked a kék kell, csak a kék, akkor nincs semmi gancegál. Akkor mindent full tisztán látsz, múltat, jelent, jövőt. Na, ez lehet szerintem maga a boldogság.

...

Hogy éreztem-e már ilyet? Nos, igen, egyszer talán. Egy csajjal álltunk a házuk előtt, még én se szóltam hozzá, ő se hozzám, de minden annyira tiszta volt, annyira világos, annyira semmi gancegál.

Ez meg azért volt így, mert előtte a

...

De hát ezt így nem értheted, ha nem ismered a komplett sztorit. Előbből kell kezdenem, mert ha nem vágsz minden szitot, akkor ezt se fogod. Ráérsz? Ha igen, akkor elmesélek mindent.

...

Szóval, ahogy mindig, ennek a szeptembernek az elején is elindultam Révénybe, vonattal, ahogy szoktam. Bár állandóan így megyek, de ez az egy utazás mégis megmaradt bennem, mert egyrészt ebben az évben az először tipliztem, másrészt meg kurva pocsek egy út volt. Olyan másnapos voltam, hogy az valami döbbenet.

Előtte este ugyanis egy ilyen nyárbúcsúztató kerti partit tartottunk az otthoni haverokkal, és lecsúszott a környékbeli hegyek tavalyi termésének kábé a fele. Az eredmény pedig: egy nagy fehér folt úgy este 11-től, meg egy szép, egészséges földig érő magánhangzó (ööööö!!!)

A hazaút is persze rejtély, valami olyasmi rémlik, hogy a közeli játszótéren egy volt barátnőmmel zajlott ez-az, de inkább filmszakadás az egész, és a szokásos reggeli „hol a picsában vagyok?”-ébredés.

...

Ennek öröme Győrben be is ugrok egyből a Restibe, egy gyógsör: kábé 2 perc, aztán még egy, 5 perc.

– Hát, durva egy éjszakád lehetett! – szól egy hang a hátam mögül.

Megfordulok, először csak egy nagy, sötét árnyéket látok, aztán lassan tisztul a kép, Jozó az, az egyik legjobb barátom. Nagydarab, szőke, kékszemű gyerek, szerintem te is láthattad már itt-ott.

– Ne is mondd, elbúcsúztattuk a nyarat!

Józó kicsit nézeget, aztán kérdez:

– Te meg a szemüvedet is?

– Áh, a lófaszt, még a nyáron vettem kontaktlencsét, most abban nyomulok. Szemüvegem már nincs is, a tegnapi buli áldozata lett.

Jozó közben a pultos felé fordul:

– Két sört, lécci! – aztán vissza felém. – Azt meg hogy a picsába hoztad össze, hiszen az a szemcsi mindent túlél. Emlékszem, egyszer még a Balaton iszapjából is sikerült kihorgásznod.

– Jah, meg egyszer Ossianon a pogózók lábai közül is kiemeltem. Na, most elég volt, hogy egyik haverom felém kapott, mert állítólag látott egy darazsat, a szemüveg meg leesett a fűbe, és atomjaira hullott.

...

Villámgyorsan lecsúszik az a harmadik sör is, az agyam erre már kezd némi aktivitást mutatni, a világ pedig lassan, úgy-ahogy elviselhetővé válni.

Aztán föl a vonatra, úgy kábé két óra még Révény. Egész úton repkednek persze a különböző nyári sztorik, de ezeket hagyjuk, hosszú lenne, ha elmondanám, meg nem is nagyon kapcsolódnak ide.

Az út különlegessége egyébként az, hogy a következő két napnak ez az egyetlen tiszta eseménysora.